

Sygn. akt II Ka 686/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bogdan Górski
Sędziowie:	SSO Krystyna Świącicka (spr.) SSO Teresa Zawisłak
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2015 r.

sprawy **P. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a §4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 16 października 2014 r. sygn. akt II K 488/14

I. w zaskarżonej części zmienia wyrok w ten sposób, że:

1. obniża do 4 (czterech) miesięcy orzeczoną karę pozbawienia wolności;
2. obniża do 3 (trzech) lat orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, iż wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 686/14

UZASADNIENIE

P. K. został oskarżony o to, że:

w dniu 10 maja 2014r. w miejscowości S., pow. (...), woj. (...), kierował pojazdem mechanicznym m-ki P. (...) nr rej. (...) po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym

powietrzu, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim sygn. akt II K 1021/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim wyrokiem z dnia 16 października 2014r. oskarżonego P. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za ten czyn z mocy art. 178a § 4 kk skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat. Na podstawie art. 43 § 3 kk nałożył na oskarżonego obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów do właściwego starostwa. Zasadził od oskarżonego kwotę 180 złotych tytułem opłaty i kwotę 120 złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony.

Z treści pisemnej apelacji wynika, że zaskarżył on wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i środka karnym na swoją korzyść. Orzeczeniu temu zarzucił rażąca niewspółmierność orzeczonej względem niego kary 10 miesięcy bezwzględnej kary pozbawienia wolności oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat. Nadto wskazał, iż na co dzień zajmuje się gospodarstwem rolnym, a prawo jazdy jest mu potrzebne do pracy w tymże gospodarstwie.

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i środka karnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego w zakresie podniesionego zarzutu dotyczącego surowości orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności i środka karnego jest zasadna i dlatego zasługuje na uwzględnienie.

Mając na uwadze, że apelacja nie kwestionuje ustaleń faktycznych, kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego oraz jego winy, należało uznać za niecelowe odnoszenie się do tych kwestii. Na potrzeby niniejszego uzasadnienia należało poprzestać tylko na stwierdzeniu, że Sąd Okręgowy w Siedlcach w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego, w tym zakresie.

Natomiast, w ocenie Sądu Okręgowego, trafny jest zarzut oskarżonego o rażącej surowości wymierzonej mu kary. Zgodnie z zawartymi w art. 53 kk regulacjami Sąd wymierzając karę winien mieć na względzie między innymi to, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, winien uwzględniać stopień społecznej szkodliwości czynu, brać pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Pod uwagę winien brać także rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia sprawcy przed popełnieniem przestępstwa. Analiza wskazanych elementów poczyniona przez pryzmat niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, iż Sąd I instancji wymierzając karę oskarżonemu P. K. nie uczynił zadość w/w wymaganiom. Poza tym w pełni aktualny pozostaje wyrok SA w Lublinie z dnia 12 stycznia 2006r., w którym stwierdzono, iż względy na społeczne oddziaływanie kary jako jeden z celów kary są podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa. Nie są one równoznaczne z wymaganiami wymierzania wyłącznie tylko surowych kar. Oznaczają przede wszystkim potrzebę wymierzenia takich kar, które odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego (wyrok SA w Lublinie z 12.01.2006r., II AKa 290/05, LEX nr 168034). Wprawdzie oskarżony dopuścił się przestępstwa prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości pomimo orzeczonego wobec niego wcześniej zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i będąc już w przeszłości karany za kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości, to jednak zdaniem Sądu Okręgowego, fakt, iż było to jedno skazanie za taki

czyn oraz została mu wtedy wymierzona jedynie kara grzywny, uzasadniają obniżenie wymierzonej wobec P. K. kary pozbawienia wolności do 4 miesięcy oraz obniżenie wymiaru zastosowanego wobec niego środa karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów do lat 3 i w tym zakresie zaskarżony wyrok musiał ulec modyfikacji. Zdaniem Sądu Okręgowego dopiero tak orzeczona kara i środek karny odpowiadają stopniowi winy oraz społecznej szkodliwości czynu, uwzględniają właściwości i warunki osobiste oskarżonego, rodzaj i wysokość wyrządzonej przez niego szkody, a także uwzględniają cele kary w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

Biorąc jednak pod uwagę fakt, iż wina oskarżonego P. K. odnośnie popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu, nie budzą żadnych wątpliwości, z pełną aprobatą Sądu Odwoławczego spotkało się rozstrzygnięcie Sądu I instancji w zakresie bezwzględnej kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec tego oskarżonego. W niniejszym przypadku zdaniem Sądu wobec oskarżonego konieczne jest wychowawcze oddziaływanie celem uświadomienia mu naganności jego postępowania, którego nie był w stanie do tej pory zrozumieć, pomimo swojej uprzedniej karalności za czyn podobny. Oskarżony dowiódł swoim postępowaniem, iż orzeczona wobec niego uprzednio grzywna, a także kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczone za inne czyny, okazały się wysoce nieskuteczne i nie spełniły swych ustawowych celów. Podkreślenia w tym miejscu wymaga fakt, iż oskarżony pomimo młodego wieku wykazał się brakiem poszanowania prawa i orzeczeń sądowych zwłaszcza, że był w niedalekiej przeszłości karany, wobec czego powinien w sposób szczególny przestrzegać porządku prawnego. Fakt, iż oskarżony pomimo to nie przestrzegał porządku prawnego, świadczy o wysokim stopniu jego demoralizacji i daleko posuniętym poczuciu bezkarności. Wobec powyższego jak najbardziej zasadnym było wymierzenie oskarżonemu P. K. kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Tak orzeczona kara, zdaniem Sądu Okręgowego, uwzględnia cele, jakie powinna spełniać oraz czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dowodząc braku bezkarności dla tego typu zachowań.

O opłacie i kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. (Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z 83r. z późn. zm.) i art. 624 § 1 kpk, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Z tych względów Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku.